

AVTACKADE. Jan Lundgren med vänner avtackas med blommor och publikens jubel.

Foto: Lars Wall

TRUMSPELARE. Håkan Wall intervjuar Ronnie Gardiner om hans gärning utanför musiken.

HÖGSTA KLASS. Hans Backenroth.

GLÄNSTE. Filip Jers, världsmästare i munspel.

Storsuccé inför storpublik

MUSIK

Enköpings Musikklubb har under våren bjudit på sitt hittills kanske starkaste program, och det kommer dessutom att fortsätta. I söndags var det pianisten Jan Lundgrens tur att visa upp vad han kan musikaliskt. Och det är en hel del!

Gruppen som han hade med sig var sammansatt bara för den här konserten. Då är styrkan hos jazzmusiker att deras lyhördhet och stora musikaliska kunskaper gör att allt fungerar perfekt i alla fall. Vilket det sannerligen gjorde i söndags.

Programmet var dessutom väl varierat. Här finns naturligtvis en del nummer

från den amerikanska sångboken, men vi fick också lyssna till folkmusik, Evert Taube och Jan Lundgren själv. Alla fem musiker deltog inte heller hela tiden, utan man hade den goda smaken att variera även här.

Sångerskan Hannah Svensson satte genast den rätta stämningen och tempot i den stampvänliga melodin

"I love being here with you". Direkt därefter fick vi lyssna till den vackra folkvisan "Jag vet en dejlig rosa", där Hannahs tolkning fick ett utsökt understöd av Jan Lundgren. Kanske konsertens höjdpunkt.

De båda svenska pianogiganterna Jan Johansson och Bengt Hallberg hyllades genialt med "Gånglek från Älvdalen" respektive "Dinah". Jan Lundgren är ju den givne arvtagaren efter dessa två mästare.

Oscar Pettifords intrikata "Tricotism" tolkades utmärkt av Jan Lundgren med hjälp av Hans Backenroth på bas. Det spelar ingen roll att vi inte vet vad "Tricotism" betyder. Låten är härlig i alla fall. Filip Jers på munspel glän-

ste framförallt i Toots Thielemans arrangemang av "Stardust" och Evert Taubes "Dans på Sunnanö".

Hannah Svensson och Hans Backenroth framförde läckert Louis Jordans "Is you is or is you ain't my baby", där basistens basgångar var små läckerheter. Därefter följde Victor Youngs vackra ballad "My foolish heart" som engagerade hela gruppen. Extranumret blev Jan Lundgrens söta vaggvisa till hans systerdotter, "Vaggvisa för Alma".

”Sångerskan Hannah Svensson satte genast den rätta stämningen och tempot.

Även om det kanske inte går att resonera i sådana termer, hävdar jag ändå bestämt att Jan Lundgren är Sveriges bästa jazzpianist just nu. Säg gärna emot, men kom med ett bättre namn! Hans spel är oerhört smakfullt och han har ett anslag som få andra.

Hannah Svensson är en av många duktiga svenska sångerskor i jazzfacket. Hennes röst passade bra i ballader, men hon visade sig även vara driven i scatsång. Filip Jers på det ovanliga jazzinstrumentet munspel improviserade både fantasifullt och humoristiskt. När inte Toots Thielemans längre finns bland oss, är det skönt att det finns någon som försöker axla hans mantel.

Vad ska man säga om Hans Backenroths basspel som inte tidigare är sagt? Det får räcka med att säga att det som vanligt var av högsta klass.

Slutligen då den evigt unge Ronnie Gardiner (85 år), som fortfarande håller som trumspelare. Det blev mycket spel med vispar den här gången, och det kan han verkligen. I "What a little moonlight can do" visade han upp en entusiasm och spelglädje som gör att man verkligen undrar över åldern. 85? Inte då!

Roligt också att kvaliteten lönar sig publikmässigt. Vi var nämligen många som lyckliga vände hemåt efter en högklassig konsert.

Göran Sjögren